

Arrest

**nr. 81 578 van 23 mei 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 17 oktober 2008 een aanvraag in, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 15 mei 2009 werd deze aanvraag ontvankelijk verklaard, waarbij verzoeker in het bezit werd gesteld van een immatriculatie attest A. Op 12 januari 2012 werd de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Die is de betreden beslissing.

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die

door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 15.05.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor verzoeker. De Arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 06.01.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde:

"Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt mijns insziens geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkene's leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië."

Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene in het verzoekschrift niet aantoonde dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : dat zijn belangen ondertussen in België gevestigd zouden zijn, dat hij de Nederlandse taal machtig is en dat hij geen inbreuk pleegde tegen de Belgische openbare orde) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste ernstig Middel: Schending van artikel 8 van het EVRM. Overwegende dat artikel 8 van het EVRM stelt dat: (...).Overwegende dat de verwerende partij aangeeft dat er wordt weerhouden dat artikel 8 van het EVRM niet kan worden toegepast op de toestand van verzoeker daar waar hij in zijn verzoekschrift niet aantoont of er nog andere familieleden van hem in België verblijven; Overwegende dat vertoger de Raad opmerkt dat op datum van 1 augustus 2011 in naam van vertoger en zijn echtgenote mevrouw [M.S.] [...] en de minderjarige zoon [Y.R.] [...] alsook vertoger de heer [Y.R.] via tussenkomst van de diensten van de burgemeester van de stad Mechelen een regularisatieverzoek ingediend werd overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980; Overwegende dat in het administratief dossier met als D.V. nr. 6.393.948 zowel als het dossier 6.350.119 waar deze procedure ongetwijfeld moet bijgevoegd zijn onbetwistbaar opgave moet doen van de naasten van verzoeker in België zijnde zijn echtgenote en zoon; Overwegende dat minstens wat dit middel betreft ten onrechte artikel 8 van het EVRM buiten beschouwing werd gelaten waardoor meteen dit artikel geschonden werd, minstens de beslissing werd genomen met miskenning van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur in het algemeen, het zorgvuldigheidsbeginsel in het bijzonder;"

2.1.2. De bestreden beslissing betreft een aanvraag tot medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het komt de verwerende partij niet toe in het kader van deze procedure een onderzoek te verrichten naar de gezinsbanden van verzoeker, noch op deze grond een verblijfs-machtiging toe te staan. Verzoeker heeft de mogelijkheid om de geëigende aanvraag, voorzien van de wettelijk voorgeschreven bewijsstukken, in het kader van de vreemdelingenwet in te dienen. Het feit dat de hele familie een aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet heeft ingediend, houdt geen verband met de bestreden beslissing, die zich enkel uitspreekt over de medische redenen die verzoeker in het kader van zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingeroepen.

In casu merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissing een schending van artikel 3 EVRM tot gevolg kan hebben.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede ernstig Middel: Schending van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 7, §1 en 2 van het KB. van 17 mei 2007 alsook artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Overwegende dat artikel 3 van het EVRM stelt dat: (...). Overwegende dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt dat: (...). Overwegende dat vertoger van Armeense nationaliteit is en op datum van 17 oktober 2008 overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 een verzoek indiende strekkende tot regularisatie van zijn precaire administratieve verblijfstoestand; Overwegende dat het verzoek tot regularisatie ex artikel 9ter ontvankelijk werd verklaard bij beslissing van de verwerende partij van 15 mei 2009. Overwegende dat op datum van 1 augustus 2011 vertoger samen met zijn echtgenote en zoon overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 verzoek indiende strekkende tot regularisatie van hun precaire administratieve verblijfstoestand; Overwegende dat op 12 januari 2012 de verwerende partij meent te moeten besluiten tot ongegrondheid daar waar de pathologieën van vertoger niet meer zouden bestaan louter en alleen omdat er geen recente medische attesten bij het

dossier worden gevoegd; Dat deze beslissing als volgt wordt gemotiveerd: (...).Overwegende dat de dossierbehandelaar, aangestelde van de verwerende partij, advies heeft gevraagd aan dokter Goorts Krista, arts-adviseur, die een medisch advies heeft opgesteld; Overwegende dat in dit summier medisch advies dokter Goorts Krista, arts-adviseur weerhoudt dat vertoger lijdt aan acht (8) pathologieën, te weten (1) een recidiverende maagulsera, (2) maagbloedingen, (3) anemie, (4) pathologische/kwaadaardige cellen in bipten bij een gastroscopie, (5) prostaathypertrofie, (6) nierfunctiestoornissen (i.v.m. reflux), (7) recidiverende pyelonefritis, alsook (8) een depressie; Dat het medisch advies als volgt werd gemotiveerd: (...).Overwegende dat vervolgens de arts-attaché komt tot de volgende besluiten: (...).Overwegende dat vertoger laat gelden dat het advies van de arts-attaché onvolledig is en derhalve niet draagkrachtig in zijn motiveren en bovendien genomen werd in strijd met het Zorgvuldigheids- en Redelijkheidsbeginsel. Dat vertoger zijn middel als volgt toelicht. Het medische advies is onvolledig. Overwegende dat wat betreft de heer [Y.R.] dokter Goorts Krista arts-adviseur komt tot een rits van ziektebeelden waaronder: 1) recidiverende maagulcera met *Helicobacter pylori*-positiviteit, 2) maagbloedingen, 3) anemie, 4) pathologische/kwaadaardige cellen in bipten bij een gastroscopie, 5) prostaathypertrofie 6) nierfunctiestoornissen (i.v.m. reflux), 7) recidiverende pyelonefritis alsook 8) een depressie; Overwegende dat de rits van aandoeningen onbetwistbaar aanleiding kunnen geven tot een regularisatie van de precare administratieve verblijfstoestand van de heer Yaghubyan Robert op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wat wordt aangegeven door de arts-attaché maar door haar niet nader wordt onderzocht; Overwegende dat de arts-attaché in ieder van de aandoeningen er zich toe beperkt op te merken dat zij de actuele noodzaak tot medische behandeling niet kan bevestigen noch de beschikbaarheid ervan kan beoordelen in het land van herkomst daar waar de voorgelegde medische getuigschriften niet de aanwezigheid van een actueel risico in de zin van artikel 9ter in deze context kunnen bevestigen; Overwegende dat de arts-attaché wel vaststelt dat er een hele reeks van medische attesten worden gevoegd in het regularisatieverzoek ingediend door vertoger op datum van 17 oktober 2008 en herhaald geactualiseerd tot in 2009 alsook aangevuld met medische attesten; Overwegende dat inderdaad het laatste jaar geen bijkomende medische attesten werden overgelegd maar dat de arts-attaché van het naïeve idee vertrekt dat het ganse ziektebeeld van vertoger, het weze herhaald: 1) recidiverende maagulcera met *Helicobacter pylori*-positiviteit, 2) maagbloedingen, 3) anemie, 4) pathologische/kwaadaardige cellen in bipten bij een gastroscopie, 5) prostaathypertrofie, 6) nierfunctiestoornissen (i.v.m. reflux), 7) recidiverende pyelonefritis alsook 8) depressie, zichzelf zou hebben opgelost in het laatste jaar; Overwegende dat het getuigt van bijzonder onzorgvuldig handelen wanneer de arts-attaché zich beperkt tot een beoordeling van een aantal medische attesten en nalaat een diepgaander medisch onderzoek te verrichten en vertoger persoonlijk te onderzoeken wat tot haar bevoegdheden hoort; Overwegende dat inderdaad wordt aangegeven dat vertoger lijdt aan ernstige pathologieën die aanleiding kunnen geven tot een regularisatie op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, pathologieën die worden aangegeven in het verzoekschrift, worden uitgewerkt in ettelijke medische attesten maar NIET persoonlijk worden onderzocht door de arts-attaché dewelke haar advies dient te verstrekken aan de dossierbehandelaar; Overwegende dat geconfronteerd met niet minder dan 8 pathologieën waarnaar vertoger verwijst de arts-attaché indien zij al zorgvuldig had willen handelen diende over te gaan tot het persoonlijk onderzoeken van vertoger wat zij niet gedaan heeft wat een inbreuk maakt op de zorgvuldigheidsplicht waarover infra meer; Overwegende dat de beslissing dan ook werd getroffen op basis van een volledig mank en summier samengesteld dossier. derhalve is de beslissing onvolledig gestoffeerd en moet de beslissing worden vernietigd;"

2.2.2. Verzoeker betoogt in essentie dat het advies van de ambtenaar-geneesheer onvolledig is, aangezien hij zich er toe beperkt aan te voeren dat ieder van de aandoeningen geen actuele informatie bevat, en er aldus 'naïef' van uitgaat dat verzoeker zou zijn hersteld, zonder daarbij enig verder onderzoek te hebben gevoerd.

Verzoeker gaat uit van een verkeerde lezing van het medische advies waarop de bestreden beslissing steunt. De ambtenaar-geneesheer heeft immers vastgesteld dat de voorgelegde medische informatie, waarvan de laatste dateert van 28 juli 2009, erg summier is, en dat hij niet beschikt over verdere analyses, evaluaties, diagnoses of laboanalyses. Er werden ondanks het tijdsverloop van twee jaar en vijf maanden door verzoeker geen aanvullende verslagen voorgelegd aangaande de verdere evolutie van zijn medische problematiek, de zorgen die hij zou verkrijgen, noch omtrent de precieze aard van de huidige noodzakelijke medische behandeling. Aldus besluit de ambtenaar-geneesheer niet op kennelijk onredelijke wijze dat er een gebrek aan een duidelijke identificatie van de aandoening is. In tegenstelling tot wat verzoeker in het middel voorhoudt wordt nergens gesteld of verondersteld dat verzoekers situatie zou zijn geëvolueerd. Er wordt in tegendeel vastgesteld dat het ziektebeeld van bij

de aanvraag niet duidelijk was en dat verzoeker geen verdere informatie met betrekking tot zijn klachten heeft aangebracht die zijn medische problematiek nader zou kunnen definiëren; dit ondanks het feit dat dit gelet op het tijdsverloop de diagnose reeds beschikbaar zou moeten zijn. Het is op deze grond dat de ambtenaar-geneesheer besluit dat hij de noodzaak aan een medische behandeling niet kan bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan kan beoordelen in het land van herkomst.

Verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de ambtenaar-geneesheer hem diende te onderzoeken. De ambtenaar-geneesheer is daartoe niet verplicht. Artikel 9ter, §1, tweede alinea bepaalt dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zo nodig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. Het komt immers aan de verzoekende partij toe om zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te actualiseren en zelf initiatief te ondernemen om de nodige medische attesten bij te brengen die de diagnose kunnen bevestigen. Verzoeker is derhalve zelf onzorgvuldig geweest door zijn aanvraag niet afdoende te staven.

Door in het verzoekschrift enkel te verwijzen naar artikel 3 EVRM en te stellen dat “het afwijzen van een verzoek conform artikel 9ter mogelijk een schending kan inhouden van artikel 3 EVRM” maakt de verzoekende partij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk. In casu merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissing een schending van artikel 3 EVRM tot gevolg kan hebben.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

“Derde ernstig Middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en het Zorgvuldigheid- en Redelijkheidsbeginsel in het bijzonder. Eerste onderdeel: Schending van de draagkrachtige motivering. Overwegende dat de verwerende partij haar beslissingen met redenen moet omkleden met vermelding van de omstandigheden van de zaak; Overwegende dat deze verplichting onderworpen is niet alleen aan de Wet van 15 december 1980 maar ook aan de strenge motiveringsplicht die werd ingesteld door de Wet Motivering Bestuurshandelingen de dato 29 juli 1991; Dat de motivering zowel in Feite als in Rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing; Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen; Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich dan ook beperkt tot de opmerking dat enerzijds niet kan worden nagekeken of er überhaupt nog een ziektebeeld is voor vertoger dat moet worden getoetst aan beschikbaarheid van medische zorgen en toegankelijkheid, anderzijds aangeeft dat gelet op het ontberen van kennis aangaande de actualiteit van het ziektebeeld men niet eens kan nakijken of er noodzaak is aan medische behandeling laat staan de beschikbaarheid ervan in het land van herkomst; Dat de redenering van de ambtenaar dossierbehandelaar al te simpel is en lapidair; Dat de bestreden beslissing dan ook niet draagkrachtig werd gemotiveerd zoals voorzien in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 bovendien werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en het Redelijkheidsbeginsel; Dat meteen de administratieve beslissing van de verwerende partij genomen ook werd in strijd met de wettelijke opdracht van de verwerende partij zoals voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dient te worden vernietigd, Overwegende dat in de gegeven omstandigheden de motivering dan noch als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt; Zie ten overvloede supra. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid. Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is, dat de administratie kennis neemt van het feit dat vertoger lijdt aan diverse (8) pathologieën, ziekten die an sich wordt beschouwd als zijnde een pathologie die aanleiding kan geven tot toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, pathologieën dewelke evenwel niet werden onderzocht door de artsattaché noch werden getoetst aan de toegankelijkheid tot de ziekenzorg in Armenië in het algemeen en de toegankelijkheid voor vertoger in het bijzonder wat getuigt van minstens onzorgvuldigheid; Dat minstens op deze grond de beslissing moet worden vernietigd; Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen met schending van artikel

7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook genomen met schending van de materiële motiveringsplicht waarnaar supra werd verwezen; Dat vertoeg dan ook een verder verblijf in België niet mag worden ontegensprekend;"

2.3.2. De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat zij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer het medisch dossier van verzoeker heeft onderzocht, doch dat diende te worden besloten dat de door verzoeker voorgelegde medische informatie niet toelaat om het risico in de zin van artikel 9ter te bevestigen. De noodzaak van een behandeling kan volgens de ambtenaar-geneesheer niet bevestigd worden, noch de beschikbaarheid ervan in het land van oorsprong. Gelet op het advies van de ambtenaar-geneesheer dat het risico in de zin van artikel 9ter niet kan worden bevestigd, is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. De verwerende partij diende dan ook niet te motiveren over het al dan niet voorhanden zijn van de noodzakelijke medische behandelingen.

Met betrekking tot de zorgvuldigheidsplicht merkt de Raad op dat het aan verzoeker toekomt alle nuttige gegevens voor te leggen ter staving van zijn aanvraag. Verwijzend naar de bespreking van het tweede middel herhaalt de Raad dat verzoeker zijn verplichtingen niet kan verschuiven naar de verwerende partij.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC